

пѣтелатъ попѣалъ пѣрвый пѣть. Наскорѡ подирь това ѿ дръга слѣгѣна, варвѣла подирь негѡ ѿ говорила, ѿ тойзи кѣше сасъ Іисуса Назѡраніна. А Пѣтръ ѿ вторій пѣть сѧ ѡрекалъ сасъ клѣтва чи той не знаѣ тогѡзи челоѡка. Послѣ ѣдинъ часъ начѣнали ѿ дръгитѣ, дѣто сѧ нахождали тамъ да говорѣтъ Пѣтръ: воистина ѿ той ѣ ѡтѣхъ, зацо ѿ самѣта мѡ рѣчь го покѣзва. При това іѡши ѿ онзи слѣжитѣль ѿ сродникъ Архїерейскїй, дѣто немѡ по преди Пѣтръ ѡрѣзалъ оухѡто, говорѣлъ: не тѣ ли видѣхъ азъ въ градината сасъ негѡ; Тогѣзи Пѣтръ начѣналъ да анадематѣсѡ ѿ да сѧ калнѣ, чи не познаѡ ѿ незнаѣ совѣтѣмъ тогѡзи челоѡка, дѣто за негѡ тѣи говорѣтъ. А когѡто Пѣтръ рѣкалъ това, то тѣтази пѣтелатъ возгласѣлъ вторій пѣть. ѿ тогѣзи Іисусъ Хрїстѡсъ като сѧ ѡбарналъ, поглѣдналъ на Пѣтра, ѿ Пѣтръ тогѣва си докаралъ на оумѣтъ заради словѣта Господни дѣто мѡ предсказа, чи додѣ попѣѣ пѣтелатъ два пѣти, щѣ сѧ ѡричѣшь ѡ мене три пѣти. Тогѣва Пѣтръ излѣзалъ ванъ ѿ плакалъ горкѡ.

Мат. 6.

гл. кѣ.

с. 6а.

с. 6б.

с. 6г.

Іѡан.

гл. ѿ.

с. кѣ.

Мат. 6.

гл. кѣ.

с. 6а.

с. 6б.

Лѡк.

гл. кѣ.

с. 22а.